

κτήτρια, που λέγει: Κάθε μέρα ετάιζεν την ως συνήθως... Κατά τα δειλινά η γουρούνα έβγαινε συργιάνι και το καταφύγιο της ήτο ο ποταμός του Παλαικύθρου, όπου ελούνετον, και σε λίγο εστρέφετο στο γιαττάκι της.. Τούτην τη φορά, φαίνεται προχώρησε στον ποταμό, πιο πάνω, ξυσκοπίστηκε, κι... αντί να γυρίσει πίσω προχώρησε... είναι η τρίτη μέρα που

την αναζητώ... Ήταν για να γίνει ένα κακό στον γείτονά μας τον Μουσταφά, από τον οποίο ζητούμε πολλές φορές το συγγνώμην, και εγώ και ο άντρας μου...

Κι αυτό έγινε η αφορμή να λέει κάποτε ο κόσμος, ότι κάποτε στες χαραγιάδες υπάρχουνε λότητες με γουρούνια...

### Φεύγουν τα χρόνια

*Φεύγουν τα χρόνια και περνούν  
και η ζωή μικραίνει,  
φεύγουν και πίσω δεν γυρνούν  
η νιότη μας μαραίνει.*

*Κάθε ημέρα που περνά,  
κάθε στιγμή που φεύγει,  
ασπρίζει ο άνθρωπος γερνά,  
ο χρόνος λιγοστεύει.*

*Κι η ζωή μας βάσανα,  
είναι γεμάτη πίκρες,  
δάκρυα, καμούς και κλάματα,  
βασανισμένες νύκτες.*

*Κι όσες κι αν είν' οι πίκρες της,  
τα βάσανα, τα ντέρτια  
έχει κι αυτή τες γλύκες της  
τα όμορφα και τέτοια.*

**Ανδρέας Αν. Παναγίδης**